

vilde være i Stand til at holde en Opera i Gang hele Ugen, men jeg vilde derimod ikke være saa sangvinsk at tro, at denne Operascene kunde bære sig selv uden Tilskud. Men der mener jeg ogsaa, at man har Ret til at forlange, at der fra Statens Side ydes et Tilskud til den Kunststart, som efter min Formening har den største Betydning for Mennesket som Helhed. Det, jeg altsaa vil gøre mig til Talsmand for, er, at den højtærede Minister, naar han ikke, hvad jeg beklager, har kunnet gaa med til at give saa stort et Tilskud som 45,000 Kr., dog vil gaa med til et mindre Tilskud, som gjorde det muligt, at der ved et nyt Regulativ kunde tildeles baade Funktionærerne og Kunstnerne, ikke mindst Kapellet's Medlemmer, en forhøjet Løn. Thi selv om man vilde sige, at man kunde anvende det samlede Overskud fra de forløbne 4 Aar og det Overskud, der kommer i Aar, til Forbedring af Lønningerne, saa kan man dog ikke forsvare i de kommende 5 Aar, som skulde være den Prøvetid, for hvilken Løven skal fornys, at tage det eventuelle Overskud op fuldt ud. Der bør altid være en mindre Reservefond, men i saa Fald vil det ikke være muligt deraf at udbetale til Teatrets Funktionærer og Kunstnere et Beløb som det, der er krævet af Direktør Einar Christiansen, nemlig 45,000 Kr. om Aaret. Mit Ønske gaar derfor ud paa, at den højtærede Minister vil tænke alvorligt over, hvis der indenfor Udvalget findes Sympati for Tanken, at der ydes et forøget Tilskud, saa det bliver muligt at skaffe baade Funktionærer og Kunstnere bedre Forhold, end de have haft til Dato. Jeg siger bestemt, at man kan ikke være bekendt at undlade at gøre det, man kan ikke være bekendt at trække Tiden ud, saa at de ikke faa en Forbedring af deres Forhold; det maa ske snart, og jeg haaber, at enhver vil kunne forstaa, at man herved ikke alene vilde øve en Retfærdighedshandling, men tillige en Handling, som havde Betydning for Nationen som Helhed. Jeg for mit personlige Vedkommende har en varm Interesse for vor nationale Scene og mener, at den har en Betydning i national Henseende, som ikke kan vurderes for højt.

Naar der blev talt i Gaar om, at man skulde kræve, at det kgl. Teaters Kunstnere skulde rejse ud i Provinsen og ogsaa der spille god Komædie, kan jeg forstaa, at det ærede Medlem, som foreslog det, vel nærmest tænker paa ganske faa større

Byer i Landet. Jeg vilde gerne følge ham, hvis det var muligt, men jeg kan det ikke her, thi selv om det blev paalagt det kgl. Teater at give enkelte mindre Forestillinger — hvad det jo altid maatte blive — i Odense og Aarhus f. Eks., vilde det dog ikke være ret længe, inden der fra Byer af anden Rang stilledes det samme Krav og med samme Ret, og derfor tror jeg, det vilde blive en saa bekostelig Historie, at den ikke blev let at gennemføre. Jeg tror at turde sige, at det, man i Provinsen vil høre og se, er Operaer og Balletter. De finde sig bedre tilfreds hjemme i deres egen By med den Komædie, der bydes dem der, og naar de søge Hovedstaden, er det absolut for at høre god Sang og god Musik og se en lille Ballet en Gang imellem.

Jeg tror, som sagt, at vi i Rigsdagen have en absolut Forpligtelse til at sørge for, at de Kunstnere og Funktionærer, som ere ansatte ved den Statsanstalt, det kgl. Teater maa siges at være, blive stilledes paa Lønningsforhold, som ere afpassede efter deres Krav og ere Rigsdagen værdige.

Johan Knudsen: Maa jeg blot til min Ven, det ærede Medlem for Slagelse (Lange), sige, at det kgl. Teaters Direktion tager det Hensyn til Kapellet's Medlemmer, der for overhovedet at kunne eksistere jo nødvendigvis maa have Lejlighed til at give privat Undervisning, at Kapellet's Prøver aldrig begynde før Kl. 11 og som oftest slutte ved 3-Tiden. Det Hensyn tager Direktionen ogsaa til Kapellet, at man som Regel undgaar at ansætte Prøve for Orkester og stor Operaforestilling til samme Dag. Men for øvrigt er jeg jo ganske enig med det ærede Medlem i, at en Lønningsforhøjelse ogsaa for Kapellet's Medlemmer er paatrængende nødvendig.

Jeg har ikke mange Bemærkninger at føje til dem, jeg i Gaar fremførte. Saavel den højtærede Minister som de ærede Medlemmer, der have talt i denne Sag, ere enige med mig i, at det kgl. Teaters Sceneforhold og Akustik ere i høj Grad uheldige for reciterende Skuespil, særlig naar Talen er om moderne Skuespil. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) omtalte det Forslag til Ombygning af det kgl. Teaters Tilskuerplads og Proscenium, som var fremme i den Teaterkommission, der blev nedsat i 1893. Dette Forslag gik ud paa at hæve Tilskuerpladsens Gulv i Forening med en samtidig Forskydning af Gulvpladserne henimod Scenen og en Indsnævring af